

αντίλαλος ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΙΣΑΓΩΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ
«ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»

ΝΙΚΗΤΑΡΑ 8-10 1ος ΟΡΟΦΟΣ
106 78 Αθήνα

«'Ωρα απογευματινού ύπνου.
'Οχι όμως και για την τρίτη ηλικία».

ΤΕΥΧΟΣ 13

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1991

αντίλαος ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΙΣΑΓΩΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»

ΤΕΥΧΟΣ 13
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1991

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ-ΣΥΝΤΑΞΗ
ΜΑΚΗΣ ΕΥΣΤΡ. ΚΑΤΣΙΓΙΝΗΣ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ
Εκδόσεις ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ
Σόλωνος 114 - 1ος όροφος
ΤΗΛ.: 36.18.129 - 36.44.284

Υπεύθυνο σύμφωνα
με το νόμο
το Διοικητικό Συμβούλιο

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ «ΓΡΑΜΜΑ»
Ζ. Πηγής 31 - 106 81 Αθήνα
Τηλ.: 36.07.703 FAX: 36.28.938

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	σελίδα
— Αγορά γραφείου	1
— Εκδρομή στην Αγιάσο	2
— Πιτρόλαδου γκάζ'	3
— Περί κυνηγίου	4
— Τριβολικά ανέκδοτα	6
— Σελίδες από τον τοπικό τύπο	9
— Λεσβιακά Νέα	11
— Σαν παραμύθι Βρισαγώτικο	14
— Στην γενιά του '30 (ποίηση)	15
— Βρισαγώτικα συνώνυμα	15
— 'Εκκληση - Πρόκληση	16

**Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συλλόγου εύχεται σ' όλους
τους συγχωριανούς μας**

ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ

ΑΓΟΡΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Με μεγάλη χαρά σας αναγγέλουμε την αγορά του γραφείου του Συλλόγου μας. Τα συμβόλαια υπογράφτηκαν από εμένα, ως προέδρου του Συλλόγου, στις 13/12/90.

Η απόκτηση στέγης του Συλλόγου ήταν μια μακρά επιθυμία όλων των προέδρων που πέρασαν και ο βασικός στόχος των εκάστοτε Δ.Σ. του Συλλόγου μας. Κατά διασπήματα δόθηκαν και από μέλη χρήματα για την αγορά αιθουσας. 'Ολους αυτούς, που συνέβαλλαν επώνυμα ή ανώνυμα, τους ευχαριστούμε.

Ο Σύλλογος, από μια δεκαετία περίπου που ιδρύθηκε, στεγαζόταν σε γραφεία των μελών του στην αρχή. Μετά νοίκιασε γραφεία στην οδό Νικηταρά 8-10. Προ έτους περίπου το γραφείο αυτό πουλήθηκε. Γι' αυτό σκεφτήκαμε να προβούμε στην αγορά γραφείου, αφ' ενός για να έχουμε μια μόνιμη στέγη, και αφ' ετέρου για να έχει ο Σύλλογος ένα περιουσιακό στοιχείο αξιοποιώντας τις οικονομίες του.

Το γραφείο που αγοράστηκε είναι εμβαδόν 21 τ.μ. βρίσκεται στον 1ο όροφο της οδού Νικηταρά 8-10. Η επιλογή του

συγκεκριμένου γραφείου έγινε κατόπιν πολλών συγκρίσεων με άλλα γραφεία και, για ευνόητους λόγους, πριν τις αυδήσεις των αντικειμενικών προσδιορισμών των αξιών του Υπουργείου.

Μελλοντικά μας σχέδια είναι να τοποθετήσουμε τηλέφωνο με αυτόματο τηλεφωνητή ο οποίος θα μεταδίδει τα νέα του χωριού για κάθε εβδομάδα, να βάλουμε βιβλιοθήκη και γραφείο και να μπορεί να το χρησιμοποιήσει η κοινότητα, αν το χρειαστεί, π.χ. για τουριστική προβολή του χωριού μας, των Βατερών κ.ά.

Είμαστε από τους λίγους Λεσβιακούς Συλλόγους που διαθέτουν ιδιόκτητο γραφείο, ο μόνος δε που διαθέτει κεντρικό γραφείο.

Τελειώνοντας ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους συνέβαλλαν στην αγορά του γραφείου καθώς και τα μέλη του Συλλόγου μας που βοήθησαν στις εκδηλώσεις που έγιναν, γιατί με αυτά τα έσοδα πραγματοποιήθηκε η αγορά αυτή.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΝΙΚΕΛΛΗΣ

ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗΝ ΑΓΙΑΣΟ

Πόσα χρόνια έχουν περάσει και όμως έχει μείνει χαραγμένη στο μυαλό μου εκείνη η εκδρομή στην Αγιάσο λες και ήταν χτες. Σκολιαρόπαιδα τότε γύρω στο '32 ακούγαμε Αγιάσο και μας φαινόταν σαν να είναι σε άλλο κόσμο αφού μέχρι τον Πολυχνίτο δεν είχαμε πατήσει το πόδι μας.

Το έχω ξαναγράψει η πιο μεγάλη εκδρομή μας ήταν μέχρι τον Αϊ Γιάννη τον Καλυβίτ' που μας τάζαν και πηγαίναμε να διώξουμε το πυρετό. Γι' αυτό όταν ο μεγάλος μας δάσκαλος ο συχωρεμένος ο Παπάνης μας είπε πως θα πάμε εκδρομή στην Αγιάσο μείναμε σαν αποσβολωμένοι, τα παιδιά κοίταζαν το έναν το άλλο σαν αλαλιασμένα. θα πάμε με αυτοκίνητο είπε στο τέλος «Ἐ τότε ήταν πια που μαρμαρώσαμε. «Ναι με αυτοκίνητο» επανέλαβε νοιώθοντας τι μας συνέβαινε. Τότε το αυτοκίνητο ήταν σπάνιο είδος και όταν ερχόταν κανένα στο χωριό τρέχαν να το δουν. Από μας δε τα παιδιά κανένα δεν είχε ιδέα, μόνο ένα κορίτσι απ' τη γειτονιά μας η Βανθία είχε νονά στη Μυτιλήνη και είχε πάει, και εμείς όταν ήλθε πέσαμε απάνω της και τη ρωτούσαμε πως ήταν, πως της φάνηκε, που τρέχει τόσο γρήγορα. Εκείνη τότε μας είπε πως δεν το καταλαβαίνεις πως τρέχει αλλά νομίζεις πως τρέχουν τα δέντρα τα χωράφια τα σπίτια που βρίσκεις στο δρόμο. Θυμάμαι αυτό δε μας άρεσε και πολλή, ήταν σκοπός να το καταλαβαίνεις πως τρέχει, πως χάνεσαι σε μια στιγμή, όχι να τρέχουν όλα τα άλλα, τι πράγματα ήταν αυτά.

Από την ημέρα της αναγγελίας της εκδρομής άλλο δεν κάναμε παρά να λέμε πως και τι θα κάνουμε και να ακούμε συμβουλές από τους γονείς μας που είχαν το φόβο μη ξεκρεμαστούμε απ' το αυτοκίνητο μη ζαλιστούμε και τέτοια.

Τέλος έφθασε η παραμονή και η μητέρα είπε πως καλά θα ήταν να βρίσκουμε κανένα καπέλο να έβαζα. Με έστειλε και πήγα στη συχωρεμένη την Αγγελικώ τη Μπάσινα που είχε από τη Σμύρνη τέτοια πράγματα και μου έδωσε ένα άσπρο καπέλο που το έβαλα εκείνη την ημέρα και καμάρωνα σα γύφτικο σκεπάρνι.

Μπήκαμε στο φορτηγό όλοι, με λίγες δραχμές στη τσέπη μας οι πολλές ήταν από τις γειτόνισσες να ανάψουμε κεριά στη Παναγιά και κανένα δίδραχμο για να ψωνίσουμε, και αναχωρήσαμε για το μεγάλο ταξίδι φωνάζοντας σ' όλο το δρόμο πως τρέχουν τα δέντρα και τα χωράφια όχου όχου όχου!!!

Φθάσαμε καμιά φορά και αφού προσκυνήσαμε πρώτα τη Παναγιά πήγαμε σε όλα τα αξιοθέατα, που τα είχαμε ακουστά στο περιβόλι της Παναγιάς, στο Σταυρί, στο σχολείο· θυμάμαι πήγαμε και στο Σανατόριο που μόλις είχε γίνει. Γυρίζοντας ξαναπήγαμε στο σχολείο, και μας μοίρασαν το κάθε παιδί το πήρε να τυφλοξενήσει ένα άλλο παιδί. Εγώ θυμάμαι πήγα στο Σταυρί σ' ένα σπίτι ψηλά κι' όταν ήλθε η ώρα που μας είχε πει ο δάσκαλος κίνησα να φύγω.

'Οταν προχώρησα λίγο βλέπω κάτι αγόρια Αγιασώτικα να λένε αναμεταξύ τους. «Ρε Ντην' ρε Γκόπ' δε ένα μουρό μαύρου μ' ένα άσπρου καπέλου» και μ' αρχίζουν στ' βολαδιά. Είπα το Δεσπότη Παναγιώτη ώσπου να κατεβώ εκείνου τον κατήφορο και να γλυτώσω απ' τα χέρια τους.

Από τότε πολλές φορές ξαναπήγα στην Αγιάσο αλλά ποτέ πια με άσπρο καπέλο, και ποτέ δεν είχε τη γοητεία εκείνης της εκδρομής.

ΒΑΡΒΑΡΑ ΣΚΙΑ

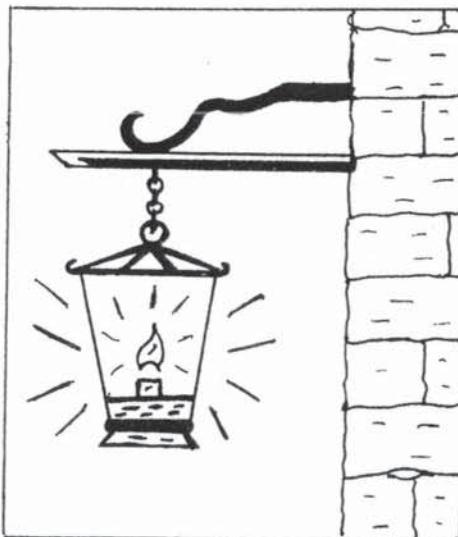
ΠΙΤΡΟΛΑΔΟΥ ΓΚΑΖ

Πόσα χρόνια πίσω δεν μας πήγε αυτή η απεργία της ΔΕΗ. Και τι δε μας θύμησε. 'Όταν τώρα δεν μπορούμε ούτε ώρα ούτε στιγμή αυτό το μισοσκόταδο, πως αντέχαμε μια ζωή με το λυχνάρι και με τη λάμπα του γκαζιού; Και τα κορίτσια να κάνουν εργόχειρα. Η μάνα να μαγειρεύει ή να κάνει ρόκα. Και τα παιδιά να γράφουν και να διαβάζουν γύρω απ' αυτή.

Τι ψεγάδια άκουγε ολόχρονα η έρμη.... Και όλο το γκάζι έφταιγε που δεν ήταν καλό. «Η τούμπαν δε φετζ' καθόλ'. Να μη ξαναπάρητι απ' του Σουτήραγα. Εν είνι Καλό στραβουθήκαμι, κακό χρουνάχ'. Θαρρείς κατουρή μέσα. 'Αϊντι τσι γω που πήρα απ' του Μπατέμ' του ίδιου είνι. Πέταμα θέλουν να γλιτώσουμι. Νιρό ρίχνουν μέσα. Δεύτερου είνι δε ξέρουμι....»

«Πιτρόλαδου γκαζ', Πιτρόλαδου γκάζ'» φώναζε πάντα αργά το απόγευμα ο Σωτήρχας, του Μήτσου ο μπάρμπας κρατώντας έναν γκαζοτενεκέ κι ένα μετρίδι στα χέρια. Βγαίναν οι γυναίκες, με τα μπουκάλια και παίρναν, γρινιάζοντας πως δεν ανάβει, πως δεν είναι καλό ενώ εκείνος υποστήριζε το αντίθετο. Οπόταν βγαίνει ο Μήτσος και τον ξεσκεπάζει λέγοντας με κείνη την ιδιόρυθμη, βραχνή, φωνή του. «Κιαρατά Σουτήρχους κατουρή μεσ' του γκαζ'. Είδα γω εν' είνι καλό». Εδεν ήθελε και πολύ να βουήξει το χωριό. Τότε τα νέα μαθαινόταν ποιο γρήγορα, και άκουγες ένα χωριό «κιαρατά» να του θέτει «κιαρατά» να τον σηκώνει. Κι όλοι πως τόχαν καταλάβει, γιατί όχι μόνο δεν άναβε, αλλά ξεβρώμαγε κιόλας.

'Υστερα ήρθε η κατοχή που δεν υπήρχε καθόλου γκάζι και τότε ήταν τα χειρότερα. Μα το δαιμόνιο του 'Ελληνα όπως

συνηθίζουμε να λέμε επινόησε κάτι λυχνάρια καθιστά, που θέλαν δεν θέλαν πήραν όλοι, και που ανάβαν με το λάδι. 'Ετσι άρχισε δεύτερος κύκλος αναθεμάτων. Τότε η λάμπα μύρισε, ήταν καλή. «Αχ τι καλά που ήταν ποιο μπρουστά. Ανάβαμι τ' λάμπα τσι ξέφιτσι' κόσμους, οχ' τούτα τα τσιπλουλύχναρα. 'Ισια-ίσια μόνα τα ξιφτλίσ' θέλ', τσι να φέγγαν; Ποιος του είχι καμό. Μο ένα ντουμάν' βγάζουν. Ανάθεματα' που ήταν η αιτία τσι μας φέραν σε τούτ' τ' κατάστασ'. Δεν φταν' που χαθήκαν ούλα θα στραβουθούμι τσιόλας. Χριστέλιμ' τι τραβούμι.

Ευτυχώς τότε ο κόσμος κοιμόταν νωρίς, γιατί αν καθόταν, όπως τώρα που καθόμαστε όλη τη νύχτα, αυτό που φοβόταν δεν θα το γλίτωναν. Γι' αυτό όταν την άλλη μέρα στην γειτονιά έλεγαν ότι συνέβηκε κάτι τη νύχτα, άκουγες να λένε. «Δεν πήραμι χαμπάρι, πέσαμι νωρίς νωρίς, γιατί πονούσαν τα μάτια μας μι τα τσιπλουλύχναρα.

ΠΕΡΙ ΚΥΝΗΓΙΟΥ

20 Αυγούστου. Για τους περισσότερους από μας η ημερομηνία αυτή έχει καταληκτικό χαρακτήρα. Καταληκτικό σε ότι αφορά τις διακοπές μας, και την ανέμελη ζωή που ζήσαμε κοντά σε γνώριμους τόπους και σε οικεία πρόσωπα. Αυτομάτως μας κυριεύει η μελαγχολία, γιατί θα πρέπει να εγκαταλείψουμε το χωριό και τα όμορφα Βατερά μας, και να γυρίσουμε πίσω στο άστυ και στην αιθαλομίχλη.

Αν τα πράγματα είναι όμως έτσι για τους περισσότερους δεν σημαίνει ότι αυτό αποτελεί και τον κανόνα που τον ακολουθούν όλοι ανελλιπώς.

Υπάρχουν και αυτοί - που δεν είναι μάλιστα λίγοι - που προσμένουν την 20η Αυγούστου με μεγάλη ανυπομονησία. Έχουν μάλιστα κάνει από πριν και τη σχετική προετοιμασία: Σκάγια, μπαρούτια, σφαίρες, μπαλάσκες, άρβυλα. Ταΐζουν καλά το σκύλο, και μένουν άγρυπνοι όλη τη νύχτα προκειμένου να είναι έτοιμοι την «ευλογημένη» αυτή μέρα. Γιατί όμως όλα αυτά; Γιατί το ξημέρωμα της 20ης Αυγούστου θα σημάνει την αρχή της κυνηγετικής περιόδου, την αρχή μιας περιπέτειας που θα κρατήσει με μεγάλη ένταση για ένα σχεδόν μήνα, αλλά και που θα συνεχιστεί με ποιο αργούς ρυθμούς για αρκετό διάστημα ακόμη.

Η περιοχή μας φυσικό είναι να κρατά τα πρωτεία σαν ο υπ' αριθμόν 1 - παρόλο την αισθητή μείωση των θηραμάτων - κυνηγότοπος του νησιού, μαζί με τη Ρουγκάδα, και την περιοχή του αεροδρομίου κοντά στη πόλη της Μυτιλήνης. Εδώ έπεφταν και πέφτουν - όποτε πέφτουν - τα ορθύκια. Φυσικό ήταν λοιπόν να συγκεντρώνει - ιδιαίτερα την δεκαετία του '30 και τα χρόνια μετά τον πόλεμο - τους μανιώδης κυ-

νηγούς, όπου σε καιρούς που τα μέσα συγκοινωνίας δεν βοηθούσαν σχεδόν καθόλου, άφηναν το σπίτι τους, και τη δουλειά τους, και ερχόταν στα Βατερά για να ικανοποιήσουν τη μανία τους. Πλούσιοι και ευκατάστατοι οι περισσότεροι, κυνηγούσαν όχι για να εξασφαλίσουν τροφή αλλά από χόμπι και μανία. Κοντά σ' αυτούς και οι ντόπιοι, που με πενιχρά μέσα επιδιδόταν και αυτοί στο «ευγενές» αυτό σπορ τις περισσότερες φορές όμως όχι για χόμπι, αλλά για να εξασφαλίσουν το καθημερινό τους, μιας και οι βιοποριστικές τους δραστηριότητες δεν ήταν και τόσο ανθηρές. Χρησιμοποιώντας παμπάλαια και ακατάλληλα τουφέκια αλλά και την πατροπαράδοτη «αρτυκόβιργα» κατάφερναν να σκοτώνουν σεβαστό αριθμό ορτυκίων, και να συναγωνίζονται επάξια, τους σε πολύ ποιο καλή μοίρα σε ότι αφορά τον τεχνικό εξοπλισμό Μυτιληνιούς. Όπως ήταν φυσικό γύρω από το κυνήγι περιπλέχθηκαν πολλές ιστορίες, και ακούς διηγήσεις για κατορθώματα και επιδόσεις να

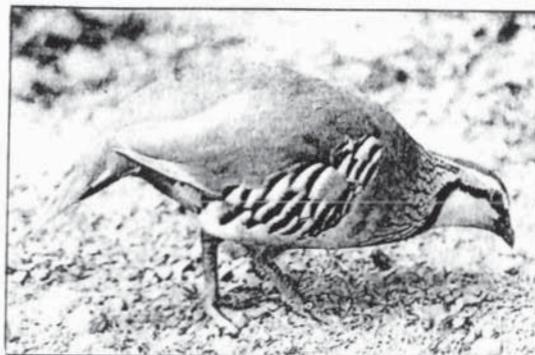
(Φάσα)

παίρνουν και να δίνουν. Όλοι εξιστορούν περιπέτειες και ανδραγαθήματα, και το ψέμα πάει σύννεφο. Ο καθένας ήθελε να είναι πιο πάνω από τον άλλο, και να εισπράξει τον θαυμασμό των συναδέλφων του. Το ψέμα όμως είχε και τα όρια του. Ήτσι όποιος έβγαινε έξω απ' αυτά και τον έπαιρναν «πρέφα», άρχιζαν το πείραγμα και τους εικονικούς θαυμασμούς γεγονός που έδινε στον αφηγητή θάρρος, και στους ακροατές τροφή για σχόλια και εύθυμο τόνο στις παρέες.

Τα χρόνια όμως πέρασαν και το κυνήγι του ορθυκιού όπως και όλων των θηραμάτων λιγόστεψε σε απελπιστικά επίπεδα. Όχι όμως και οι κυνηγοί. Τώρα στους ντόπιους και στους Μυτιληνιούς προστέθηκαν κατά κόρο και οι Αγιασιώτες..... Που είναι όμως τα θηράματα; Που είναι οι παλιές δόξες; Που η αφορμή για κυνηγετικά ψέματα; Πουθενά. Μόνο φανταχτερές στολές, όπλα τελευταίας τεχνολογίας και σκυλιά αλαλάζοντα. Άφιξη στον τόπο του κυνηγιού με το αυτοκίνητο, και γιατί όχι κυνήγι μέσα απ' αυτό που τώρα έχει αντικαταστήσει το γάϊδαρο.

'Οσο για «αρτυκόβιργ' ς» καλύτερα να μην κάνουμε λόγο γιατί η χρήση τους προϋποθέτει και πληθώρα θηραμάτων.

Μετά λοιπόν την περιπλάνηση σε βουνά και σε λαγκάδια, χωρίς πολλές φορές να ρίχουν ούτε μια τουφεκιά οι «κυνηγοί» επιδίδονται σ' ένα άλλο είδος κυνηγιού. Κυνηγούν «του μπουστάν' τσι του μπαχτισδέλ» για να μη γυρίσουν με άδεια χέρια σπίτι. Στην χειρότερη δε περίπτωση, και λόγω της ελλείψεως του ανωτέρου, εξασκούνται στο σημάδι και τότε τη νύφη την πληρώνει κανα «ντινικούδ» ή οι πινακίδες με τη φράση «ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ Η ΘΗΡΑ». Συνέπεια όλων αυτών εί-

(Πέρδικα βουνήσια - Πετροπέρδικα)

ναι να προσαρμοστεί και το ψέμα στη νέα κατάσταση πραγμάτων. Ήτσι ενώ παλιά μπορούσες να χτυπήσεις 20 και να πεις 50 σήμερα μπορεί να μη χτυπήσεις κανένα και να πεις ότι χτύπησες 2 1/2 τηρώντας τουλάχιστον την αναλογία.

Το μόνο που μας έμεινε σήμερα είναι αναμνήσεις και θύμισες από παλιές καλές εποχές όπου «τγάνζιο» τσι ταρτύτσια αρχόταν μουναχά ντους μες ταπουδάριασ» (Υπάρχει σχετική ιστορία γύρω απ' αυτό), που έρχονται στο προσκήνιο από κείνους που ζήσαν και γευτήκανε το κυνηγετικό κλίμα της εποχής, τις χαρές, και την περιπέτεια της περιπλάνησης, που πάντα όμως είχε αίσιο τέλος.

'Οσο για μας, προς το παρόν εκτός απ' τις φανταχτερές στολές κυνηγιού, τα άρρυνα, το τουφέκι, τελευταίας τεχνολογίας- και το σκύλο να αδημονεί, δεν έχουμε τίποτα άλλο, ούτε τη δυνατότητα για ψέμα, και η έλλειψη του θα μας γίνεται ακόμη πιο αισθητή, λόγω της αδιαφορίας που δείχανε για το περιβάλλον, υπερτιμώντας τη δυνατότητα του να κρατηθεί σε μια ισορροπία, την οποία εμείς άμεσα ή έμεσα, συνειδητά ή ασυνείδητα θυσιάσαμε και θυσιάζουμε καθημερινά στο όνομα της τεχνολογίας, της ανθρώπινης ευημερίας και του πολιτισμού μας!!!

ΜΑΚΗΣ ΕΥΣΤΡ. ΚΑΤΣΙΓΙΝΗΣ

«ΤΡΙΒΟΛΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ»

Είναι πιστεύω περιπτό στο παρόν σημείωμα, να κάνω εκτενή αναφορά γύρω από τον «ΤΡΙΒΟΛΟ» (1931-1952), την σατυρική εφημερίδα του Στρατή Παπανικόλα, που τάραξε τα ήρεμα νερά της λεσβιακής δημοσιογραφίας, μέσα από τη σάτυρα, τον απλό και κατανοητό τόνο, τα δηκτικά σχόλια, και τον ανεπιτήδευτο χαρακτήρα του.

Πρωτόπορος και ασυμβίβαστος ο Στρατής Παπανικόλας, καταφέρνει με τη ραφινάτη σάτυρα του, τα άκακα πειράγματα, και τα ζουμερά πολιτικά σχόλια του, να κάνει το έντυπο αυτό όχι μόνο αγαπητό αλλά και αναγκαίο σ' ολόκληρη τη Λέσβο, χωρίς ωστόσο να στερείται θαυμαστές και έξω απ' αυτή. Χαριτολογώντας πειράζει «το Δεσπότη τον Νομάρχη, το Δήμαρχο, τις Δημόσιες αρχές γενικά» αλλά και τους απλούς ανθρώπους της λεσβιακής κοινωνίας. Ανάμεσα σ' αυτούς και ο Χαράλαμπος Ντουζένης, που όπως αναφέρει χαρακτηριστικά στο υπ' αριθμόν 379 φύλο του ο «ΤΡΙΒΟΛΟΣ», ο Ντουζένης «δεν είτανε Πολιχνιάτης, λένε οι Βρισαγώτες, αλλά βέρος Βρησαγώτης. Οι Πολιχνιάτες, απ' την άλλη ισχυρίζονται πιως είτανε δική τους φύτρα και τους την πήρανε οι Βρησαγώτισες. Που βρίσκεται η αλήθεια; Στη μέση όχι βέβαια γιατί τότε θάπρεπε ο Ντουζένης να γεννήθηκε στο ύπαιθρο ανάμεσα στα δυο χωριά».

Έτσι στην στήλη με τίτλο ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ που δημοσιεύτηκε στα τεύχη 378, 379, 381, ο Παπανικόλας, πέρυνωντας σαν αφορμή το συγκεκριμένο πρόσωπο, καταφέρνει να μας δώσει με το γνωστό σατυρικό του τρόπο ένα δείγμα της απλότητας, αλλά και της πονηριάς

του λέσβιου χωρικού, και να μας παρουσιάσει με γλαφυρό τρόπο τις κυνηγετικές συνήθειες της εποχής αυτής.

Αναδημοσιεύουμε και μεις σήμερα, τα ανέκδοτα αυτά, γιατί πιστεύουμε ότι δεν έχουν χάσει την ζωντάνια τους στο πέρασμα του χρόνου, αλλά απεναντίας είναι αστείρευτες πηγές γέλιου και εύθυμης διάθεσης.

M.E.K.

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
Αριθ. φύλου 378
Μυτιλήνη 11-10-40

Καλά να πάθεις!

‘Ο μακαρίτης Χαράλαμπος Ντουζένης, είταν ένας άπλοϊκός θυμοσοφικός τύπος του Πολιχνίτου. Τουφέκι δεν έπιασε ποτέ στο χέρι του μα είχε πιο πολύ όπό κάθε άλλον έμφυτη τη μανία του δρτυκοκυνηγιού. Κυνηγούσε μέ τή βέργα βαστόντας το γάϊδαρό του όπό την ούρά γιά νά μήν τόν δαντιλαμβάνονται τά πουλιά.

Μιά μέρα έκει πού πήγαινε στό χωράφι του δίχως τό γάϊδαρο του —γιατί δέ φαινόταν ή μέρα πώς θάχε κυνήγι— άντελή-φθη ένα δρτύκι μέσα σέ μιά άστιβή. Τώρα; Τί νά κάνει; Πῶς να το ζυγώσει; Κοίταξε ένα γύρο μήπως βοσκίζει κανένα ξένο γαϊδούρι καί τό έπιτάξει, δέ βρηκε. ‘Οπότε βλέπει ένα κυνηγό στον άντικρυνό λόφο. Τού σφυρίζει νά πλησιάσει καί τού κάνει την πρόταση. Βλέπω ένα δρτόκι. ’Αν δεχτεῖς νά σέ βάλω μπροστά μέ τά τέσσερα καί δέν τό πετύχω μέ τή βέργα, τότε έχεις τό έλευθερο νά τό ρίζεις καί νά

τό πάρεις. 'Ο κυνηγός δέχτηκε νά έκτελέσει χρέη γαϊδάρου, τό πουλί ξέφυγε άπ' τή βεργιά, καί τό σκότωσε, κατά τή συμφωνία τους.

Τότε δ Ντουζένης, μουτζώνοντας τό δροτύκι εἶπε.

— Νά! Καλά νά πάθεις! "Αν στεκόσουνα σέ μένα δέ θά σέ σκότωνα.

'Ο λαγός!

Μιάν ἄλλη φορά, μόλις πῆγε στό κτήμα του στά «Παλιάμπελα» βλέπει ἔνα λαγό που κοιμώντανε πάνω σ' ἔνα σέτι κάτω ἀπό μιά ἀμυγδαλιά. Τουφέκι ἐπαμε δέν εἶχε ποτέ. Σκέφθηκε σκέφθηκε καί βρήκε τόν τρόπο νά τόν σκοτώσει. Πήρε μιά μεγάλη πέτρα πλησίασε ἀθόρυβα στήν ἀμυγδαλιά ἀνέβηκε ἀπάνου καί βγήκε στά ξώκλαδα γιά νά ζυγιάσει τήν πέτρα πάνω στό λαγό. 'Αλλά τό κλαδί που ἔπρεπε νά χρησιμοποιηθεῖ γιά ἀφετηρία εἴτανε ἀδύνατο καί μ' ἔνα κράκ βρέθηκαν κυνηγός, λαγός, κλαδί καί πέτρα μιά κουβάρα. Φυσικά δ λαγός ξέφυγε. Καί δ Ντουζένης φοβερίζοντάς τον μέ τό δάχτυλο καί κουνόντας τό κεφάλι του:

— Επρεπε νά κοιμόσουν κοντά στή ρίζα τής ἀμυγδαλιᾶς καί σ' ἔσιαζα ἐγώ.

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
Αριθ. φύλλου 379
Μυτιλήνη 18-10-40

Τόν εἶδες;

"Υστερ ἀπό λίγον καιρό ξαναβλέπει τό λαγό στό ἴδιο μέρος πάλι στό κτήμα του στά «Παλιάμπελα».

(Λαγός)

— Τώρα θά δεῖς, μουρμούρισε καί πήρε τό δρόμο πίσω μπρός γιά τό χωριό.

'Ο δρόμος εἴτανε μιά ὥρα μακρής.

Πήγε βρῆκε ἔνα φίλο του κυνηγό τής δικῆς του δυναμικότητας ἀλλά μέ τουφέκι, συνεφώνησαν νά τόν μοιράσουν τό λαγό, διέταξε τή γυναῖκα του νά καθαρίσει τά κρεμμύδια γιά τό στυφάδο κ' ἔφυγαν τρεχάτοι.

"Οταν ἀντίκρυσαν τό λαγό ό κυνηγός βιάστηκε νά σκοπεύσει.

'Ο Ντουζένης τόν σταμάτησε.

— Στάσου!

— Γιατί;

— Θά σέ ρωτήσω τρεῖς φορές κ' ὑστερα θα ρίξεις.

— Τί θά μέ ρωτήσεις;

— Τόν εἶδες τό λαγό;

— Τόν εἶδα.

— Τόν εἶδες τό λαγό;

— Τόν εἶδα.

— Έ, τώρα κάνε σύ τό κουμάντο σου.

— Αστον σέ μένα καί τόν κανονίζω.

Τράβα πάρα πίσω.

— Γιατί; Ρώτησε κι ό Ντουζένης τώρα μέ τή σειρά του.

—Γιατί είναι πολύ κοντά καί θά τόν χαλάσει τό τουφέκι.

Μακρύνανε, σημάδεψε, σημάδεψε καί μπάμ!

Πλήν τά βόλια πήγαν πέρα!...

Τό βράδυ γυρίζοντας σπίτι του δ Ντουζένης είπε στή γυναῖκα του.

—Κάντα ἄλλο φαγί τά κρεμμύδια γιατί δέν είναι τυχερό νά φάμε παλιαμπελίσσο λαγό.

«ΤΡΙΒΟΛΟΣ»
Αρ. Φύλλου 381
Μυτιλήνη 2-11-1940

‘Ο Εγγλέζος

Μιά μέρα δ μακαρίτης δ Χαράλαμπος δ Ντουζένης, ἐκεῖ πού γύριζε καβάλα στό γάϊδαρό του γιά νά χτυπήσει κανένα δρθύκι μέ τή βέργα, βλέπει ἔναν ξένο κυνηγό, πού είχε μάθει ἀπό βραδίς πώς είνε ‘Εγγλέζος κ’ ἡρτε γιά κυνῆγι.

Τοῦτοι οί ‘Εγγλέζοι ἔχουνε λίρες, ἐσκέφθη, τόν ζύγωσε καί τούκανε νόημα νά καβαλικέψει, ἀν ἥθελε τό γάϊδαρό του, γιά νά ξεκουραστεῖ.

—“Οκι. Εἶπεν δ ‘Εγγλέζος.

‘Εγκώ ντέν κουράζει.

—Καλά. Σύ ξέρεις. “Αμα κουραστεῖς ἐδῶ είμαι. Μουρμούρισεν δ Ντουζένης, καί τόν πῆρε τό κατόπι.

“Οπου πάγαινε δ ‘Εγγλέζος, μπροστά του βρισκότανε δ Ντουζένης. Καί κάθε λίγο τόν ἐρωτοῦσε.

—Κουράζει;

—“Οκι. ‘Εγκώ ντέν κουράζει, ἀπαντοῦσε στερεότυπα δ ‘Εγγλέζος, πού είχεν ἀρχίσει νά τόν διασκεδάζει ἡ περίεργη ἐπιμονή τού χωρικοῦ.

Μά κι δ Ντουζένης ἔλεγε μέ τό νοῦ του.

«Ποῦ θά μοῦ πᾶς! Θά κουραστεῖς. Μπορεῖς νά μήν κουραστεῖς; Καί τότε θά μοῦ πληρώσεις δλάκαιρο μεροκάματο».

‘Αλλά καί δ ‘Εγγλέζος είχε καταλάβει τούς σκοπούς τοῦ χωρικοῦ καί δέν τόχε σκοπό νά κουραστεῖ, παρ’ ὅλο πού δέν είχε κυνῆγι ἐκείνη τήν ήμέρα κι’ ἐπρεπε νά ζεβγαρίζει χιλιόμετρα δλόκληρα γιά νά βγάλει ἔνα πουλί.

Πρός τό μεσημέρι δ Ντουζένης ἄρχισε νά ἀπελπίζεται. Πολύ γινατ’ τσίδικο μιλέτι είνε τοῦτοι οἱ ‘Εγγλέζοι, συλλογιζότανε, καί πεισματωνότανε.

‘Εξαφνα δ ‘Εγγλέζος ἔβγαλε ἔνα δρθύκι καί τό πυροβόλησε. Τό πουλί δεν ἔπεσε ἀμέσως, ἔκανε καμιά ντουφεκιά δρόμο καί καρφώθηκε στήν κορφή ἐνός θάμνου ἀπό ἀσπράγκαθα. ‘Ο Ντουζένης τό είδε ἀπό μακριά καί πλησίαζε σιγά σιγά, μέ σκοπό νά τό βουτήξει γιά νά ἐκδικηθεῖ δρθύκι δ ‘Εγγλέζος! ‘Εκεῖ πού εἴτανε πεσμένο χρειαζότανε πολύ ἔξασκημένο μάτι γιά νά τό ἀντιληφθεῖ. Είταν μολαταῦτα βέβαιος πώς είχε πέσει καί ἐπέμενε.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ Κατά την αντιγραφή των κειμένων από τον «ΤΡΙΒΟΛΟ» διατηρήθηκε το τονικό σύστημα της πρότυπης γραφής.

ΦΑΚΕΛΟΣ ΣΥΓΧΩΡΕΜΕΝΟΥ

Προς
τον Αντίλαο της Βρίσας
Στην Αθήνα

Βρίσα 20/1/91

Αγαπητοί φίλοι
Το θέμα του συγχωρεμένου είναι το φλέγον θέμα σήμερα στο χωριό μας. Το δημοσίευμα που σας στέλνω δίνει ελπίζω μια σφαιρική εικόνα που θα συμβάλει στη σωστή λύση του. Παρακαλώ αν νομίζετε σκόπιμο να το δημοσιεύσετε αυτούσιο όμως χωρίς περικοπές - θα το στείλω για δημοσίευση και σε μια εφημερίδα της Μυτιλήνης.

Σας ευχαριστώ
Ευάγγελος Ταξειδης

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ - ΣΥΓΧΩΡΕΜΕΝΟ - ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ

Πολύς γίνεται λόγος, εδώ στη Βρίσα για το Συγχωρεμένο.

Μια περιοχή άγονη δύο χιλιάδων στρεμάτων (2000), εγκαταλελημένη για διακόσια περίπου χρόνια.

Ένα τεράστιο οροπέδιο επίπεδο σε υψόμετρος 50-100 μέτρα από την θάλασσα και σε απόσταση 200 μέτρα από την ακτή στην ανατολική άκρη των Βατερών.

ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ το πιο παλιό του όνομα κατά την παράδοση που του δόθηκε λόγο της αφορίας του, σε κάθε προσπάθεια καλλιεργείας του απ' τους ραγιάδες της τότε εποχής και οι καλόγεροι ενός μικρού Μοναστηριού της περιοχής το είχαν αφορίση. Το είπαν Καταραμένο.

Ως που μια χρονιά ευδόκησε ο θεός και έδωσε πλούσιο καρπό. Μπόλικο κρι-

θάρι που θέρισαν και χόρτασαν οι πεινασμένοι ραγιάδες και οι καλόγεροι το συγχώρεσαν. Το είπαν Συγχωρεμένο.

Σήμερα σε ποιόν ανήκει: Κανένας δεν μπορεί να προσκομίσῃ τίτλο ιδιοκτησίας. Δεν υπάρχει όλα αυτά τα χρόνια μια πράξη μεταβίβασης ή κληρονομίας που να αναφαίρεται στο συγχωρεμένο. Όλες σχεδόν οι παλιές οικογένειες του χωριού ξέρουν ότι είχαν κάποτε ένα μικρό ή μεγάλο χωράφι εκεί, αλλά πόσο και σε ποιο σημείο πάνω σ' αυτή την τεράστια έκταση, τίποτα δεν μπορούν να πουν με βεβαίότητα.

Αλλά... οι καιροί αλλάζουν. Οι παραλιακές εκτάσεις σήμερα απέκτησαν τεράστια αξία. Ένα στρέμμα στην περιοχή Βατερών πληρώνεται από 3 (τρία μέχρι δέκα εκκατομμύρια).

Και ο έξυπνος βρέθηκε. Τρακτέργια - μηχανικά μέσα - εκχερσώσεις τρεις χιλιάδες μέτρα συρματοπλέγματα - λες και ήταν ο κάμπος της Θεσσαλίας και λεφτά χιλιάρικα πολλά προς πάσαν κατεύθυνση. Εκκατομμύρια.. «Και η διακύρηση. Αυτός ο τόπος ανήκεις σε μένα». Όποιος έχει αντίρρηση υπάρχουν τα δικαστήρια. Οι δικηγόροι λεφτά θέλουν.

Και τώρα τι γίνεται; Ο κόσμος τρίβει τα μάτια του. Βρε είχαμε τόσα χρόνια ένα τσιφλικά στο χωριό μας και δεν το ξέραμε;

Δικαστήρια: Ποιος μπορεί να μπλέξῃ με δικαστήρια: Για να διεκδικήσῃ τι: Με τι χαρτιά: Με τι επιχειρήματα:

Μια δύο μηνύσεις που έκανε η δασική Υπηρεσία για εκχέρσωση θαμνόδους εκτάσεως της έγγραψε στα παλαιά του υποδήματα.

Η Κοιν. Αρχή δεν αντέδρασε. Δεν ήξερε, ή δεν ήθελε - πως να ενεργήσει. Εδήλωσε αναρμόδια. Άλλα η αγανάκτηση φούντωσε.

Ευτυχώς ο νέος Πρόεδρος και το Κοιν. Συμβούλιο έπιασε το θέμα ζεστά. Σε μια λαϊκή συνέλευση που κάλεσε στον Πλάτανο - την πλατεία του χωριού - συζητήθηκε το θέμα, μπροστά σε όλους τους κατοίκους. Μήλησαν πολλοί και κατέληξαν: Είναι ντροπή για το χωριό μια έκταση του σήμερα είναι ένας θησαυρός, που ανήκε στους παππούδες μας και στους πρόπαππούδες μας να γίνει σήμερα λεία ενός ανθρώπου και αυτών που κρύβονται πίσω του. Όλοι ομόφωνα ενέκριναν το ψήφισμα που διαβάστηκε που αναγνωρίζει ότι η έκταση αυτή ύστερα από τόσα χρόνια εγκατάλειψης ανήκει στο Δημόσιο και αναθέτη στον Πρόεδρο να ενεργήσει ότι χρειάζεται για να καταχειρωθεί η έκτασης υπέρ αυτού και εν συνεχείᾳ να εκχωρηθή στην Κοινότητα για αξιοποίηση επ' οφελεία του συνόλου των κατοίκων. Το ψήφισμα το υπέγραψαν 300 περίπου αρρένες αρχηγοί οικογενειών.

Κατόπιν τούτων. Το πρόβλημα τίθεται ενώπιων των αρμοδίων.

Νομάρχης - Υπουργία - Αρμόδιες Υπηρεσίες - Βουλευτές - Οφείλουν να δραστηριοποιήθούν. Μια τεράστια έκταση προσφέρεται απ', τους κατοίκους στο Δημόσιο. Έχουν υποχρέωση να την κατοχειρώσουν και να την διαφυλάξουν απ' τους οιουδήποτε καταπατητές.

Κάθε ολιγορία αποτελεί παράβαση καθηκοντος για την οποίαν κάποτε δεν ευθύνονται. Πρέπει να ενεργήσουν και σύντομα, πριν ο κόσμος τους παραμερίσει και δώσει ο ίδιος την λύση που ξέρει να δίνει σε τέτοιες περιπτώσεις.

Ο καταπατητής πρέπει να εκδιωχθεί με διοικητικά μέτρα, και συγχρόνως να κληθή οποιοσδήποτε μπορεί να προβάλει τίτλους ιδιοκτησίας ισχυρούς. Τότε, με γιάτου με χαρά του. Η έκταση να χαρτογραφηθεί και η υπόθεση να πάρει το δρόμο για την νόμιμη και σωστή λύση επ' οφελεία του συνόλου.

Πως, αυτό βέβαια δεν είναι του παρόντος, αλλά φαντάζουμε ότι θα υπάρξουν κεφαλαιούχοι ντόπιοι και ξένοι που θα θελήσουν.

Ξενοδοχεία - Γήπεδα - Εληκοδρόμια - ολόκληρο χωριό μπορεί να δημιουργηθεί με την συμμετοχή της Κοινότητος.

Εκκατοντάδες θέσεις εργασίας. Πόλος έλξης για τους νέους και μοχλός ανάπτυξης ολόκληρης της περιοχής. Και ένα σοβαρό έσοδο για την Κοινότητα.

Και τότε - το δώρο αυτό του θεού από ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΟ των προηγουμένων γενεών και ΣΥΓΧΩΡΕΜΕΝΟ των συγχρόνων να αποβεί ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ για τους επιγόνους μας.

Από εμάς εξαρτάται...

Ταύτα προς ενημέρωσην παντός ενδιαφερομένου.

Με εκτίμηση

Τέως Πρόεδρος της Κοινότητας

Ευάγγελος Ταξείδης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΛΕΣΒΟΥ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΒΡΙΣΑΣ

Βρίσα 15 Ιανουαρίου 1991
Αρ. Πρωτ. 50

ΠΡΟΣ

- 1) Κον Νομάρχην Λέσβου
- 2) Κον Περιφεριάρχην Βορείου Αιγαίου
- 3) Δ/την Κτηματικής Υπηρεσίας Λέσβου και Αρχαιολογικής Υπηρεσίας
- 4) Δ/την Δασικής Υπηρεσίας Λέσβου
- 5) Πρόεδρο Πρωτοδικών Μυτιλήνης
- 6) Κον Υπουργόν Αιγαίου
- 7) Γ. Γ. Υπουργείου Αιγαίου
- 8) Εκπολιτιστικός Σύλλογος Βρισαγωτών Αθήνας

ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Σας αποστέλουμε ψήφισμα της Συνέλευσης των κατοίκων της Κοινότητας Βρίσας και Βατερών που έγινε στις 13 Ιανουαρίου 1991, με θέμα το Ξεκαθάρισμα της υπόθεσης **καταπάτησης Δημόσιας εκτάσεως** στην περιοχή των Βατερών ΣΥΓΧΩΡΕΜΕΝΟ.

Πολλοί από σας έχετε επισκευθεί ιδίως τους καλοκαιρινούς μήνες κατά τις θερινές διακοπές σας την περιοχήν μας ΒΑΤΕΡΑ που βρίσκονται στο Νότιο τμήμα του Νησιού μας και είναι κατά κοινή ομολογία ένα θαυμάσιο θέρετρο που τώρα αρχίζει να αναπτύσσεται και να υποδομήται.

Προς την ανατολική πλευρά λοιπόν της απέραντης παραλίας και σε υψόμετρο περίπου 100 μέτρων σε ευθεία απόσταση από την θάλασσα, περίπου 200 μέτρα εκτίνεται ένα οροπέδιο εκτάσεως 1500 - με 2000 στρέμματα, που ονομάζεται ΣΥΓΧΩΡΕΜΕΝΟ.

Μόνο όταν κανείς ανέβει εκεί πάνω μπορεί να καταλάβει την τεράστια αξία που έχει αυτή η έκταση απ' όλες τις πλευρές τόσο γεωργικές όσο και τουριστικές. Καμιά περιγραφή δεν θα είναι

αντάξια της εικόνας που βλέπει κανείς από εκεί πάνω.

Αυτή η έκταση λοιπόν που τμήμα της κατά τα παλιά χρόνια καλύπτονταν από πευκοδάσος που κάηκε, το δε πολύ περισσότερο ήταν τεμαχισμένο σε αγρούς εκτάσεως από 5 έως 150 Ντουνούμια είχε εγκαταληφθεί από 140 χρόνια και κανείς από τους ιδιοκτήτες τους καθότι ήταν αρκετό απομακρυσμένο από το χωριό μας την Βρίσα και ασύμφορο για καλλιέργειες με τα τότε υπάρχοντα μέσα.

Μόνο κατά την περίοδο του 40-44 ένα ελάχιστο τμήμα προς το ανατολικό μέρος αυτού, ελάχιστα στρέμματα εκαλιεργήθησαν τότε μόνο.

Πολλοί λοιπόν από τους ιδιοκτήτες αυτούς απεβίωσαν χωρίς να αφήσουν κληρονόμους ή και αυτοί που άφησαν κληρονόμους δεν ενδιαφέρθηκαν ποτέ, για την τύχη του ακινήτου τους, αλλά εδήλωναν ότι (στην Κοινότητα το δώσαμε, Δημόσιο είναι κ.τ.λ.).

Εδώ και τρια χρόνια όμως από το 1987 μια οικογένεια που ισχυρίζεται ότι είναι ιδιοκτήτες και αντιπροσωπεύονται από τους Κων/vo και Μαρίνο Τσαμουρά, έχουν

αρχήσει συστηματικές και οργανωμένες κινήσεις για την καταπάτησην όλης αυτής της τεράστιας έκτασης. Καλλιεργούν συνεχώς και περισσότερα στρέμματα, και αυτές τις μέρες άρχισαν πυρετοδώς την περίφραξή του.

Έχουν φθάσει σχεδόν να καταπατούν ΟΛΗ αυτή την έκταση ανενόχλητοι, ή σχεδόν ανενόχλητοι αφού μόνο η δασική υπηρεσία τους μηνύει ότι καλλιεργούν πευκοδάσος.

Εμείς σαν Κοινότητα λοιπόν αναλάβα-

με να ενημερώσουμε με το έγγραφό μας αυτό όλο τον Δημόσιο Φορέα με την προειδοποίηση ότι αν παρατηρήσουμε αδράνεια, σε συντομότατο χρονικό διάστημα και με συνεργασία με όλους τους Μαζικούς Φορείς της Κοινότητας μας, θα ενεργήσουμε με όλα τα μέσα θεμιτά και αθέμιτα από την δικαιοσύνη να περισώσουμε την περιουσίαν του Δημοσίου την περιουσίαν της Κοινότητας μας, την Δική μας περιουσία σε τελευταία ανάλυση.

Ψήφισμα Λαϊκής Συνέλευσης Κοινότητας Βρίσας 13-1-1991

Σήμερα στις 13-1-1991 η συνέλευση του Λαού της Κοινότητας που έγινε στην πλατεία του χωριού μας ύστερα από πρόσκληση του Κοινοτικού Συμβουλίου.

Αποφασίζει

Να εξουσιοδοτήσει τον Πρόεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο για να αναθέσουν την διευκρίνηση της υπόθεσης «Συγχωρεμένου» σε Νομικούς Συμβούλους οι οποίοι θα έρθουν σε επαφή με τον δικηγόρο του Δημοσίου ώστε να συντονίσουν τις ενέργειές τους και να απαιτήσουν από τους ενδεχομένους Καταπατητές της έκτασης αυτής να αποχωρήσουν και να τα αναλάβει η κτηματική υπηρεσία του Δημοσίου, να το καταγράψει στο Εθνικό Κτηματολόγιο και μετά να γίνουν οι ανάλογες ενέργειες ώστε να περιέλθει στην δικαιοδοσία της κοινότητας διότι όλοι οι ιδιοκτήτες που προϋπήρχαν παραχωρούν τα δικαιώματά τους στο

Δημόσιο με την προϋπόθεση το Δημόσιο να παραχωρίσει αργότερα την ως άνω έκταση προς την κοινότητα για την δημιουργία μικτής με το Κράτος ή με την ιδιωτική πρωτοβουλία ή αμιγούς κοινοτικής επιχείρησης η οποία θα αποβεί οφέλιμος στους Κατοίκους.

Εάν δε κάποιοι απ' αυτούς προσκομίσουν τίτλους ιδιοκτησίας και επιθυμούν την κατοχή τους θα μπορούν αφού εξετασθούν από τους αρμόδιους φορείς να έχουν την ανάλογον έκταση που τους ανήκει.

Εάν το Δημόσιο και οι εν Λέσβω συναρμόδιες υπηρεσίες και εκπρόσωποι του δεν αναλάβουν την πρωτοβουλία για την τακτοποίηση της ως άνω εκρεμότητας το Κοινοτικό Συμβούλιο. Ο Συνεταιρισμός, ο Αγροτικός Σύλλογος ο Πολιτιστικός Σύλλογος Αθηνών και όλος ο Λαός του χωριού μας θα ενεργήσει με όλα τα μέσα χάριν της προστασίας του Δημοσίου Συμφέροντος.

ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΟΠΙΚΟ ΤΥΠΟ

«ΕΜΠΡΟΣ 20-12-90»

ΚΑΤΑΠΑΤΕΙΤΑΙ Η ΠΕΡΙΟΧΗ «ΣΥΧΩΡΕΜΕΝΟΥ» ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΒΡΙΣΑΣ

Οι αρμόδιοι κρατικοί φορείς πρέπει να επέμβουν

Η περιοχή του «Συχωρεμένου» της Κοινότητας Βρίσας είναι μια έκταση 2.000 περίπου στρεμμάτων στο τέλος της παραλίας των Βατερών πηγαίνοντας προς τον Σταυρό.

Η έκταση αυτή, σύμφωνα με μαρτυρίες γερόντων της Βρίσας έχει να καλλιεργηθεί πάνω από 100 χρόνια. Είχε δηλαδή εγκαταληφθεί και με τον καιρό καλύφθηκε με πεύκα και άλλους θάμνους. Όμως μια πυρκαϊγά πριν από 10 περίπου χρόνια αποτέφρωσε όλη την περιοχή και εμφανίστηκε ένα τεράστιο οικόπεδο πάνω από τη θάλασσα, ...πρόκληση για τουριστική αξιοποίηση. Στην περιοχή αυτή, ενώ πολλοί από τους κατοίκους της Βρίσας, ισχυρίζονται ότι έχουν κάποιο μερίδιο κληρονομιάς από τους προγόνους τους, κανείς ωστόσο - πλην ελαχίστων - δεν έχει τίτλο ιδιοκτησίας για να μπορεί να διεκδικήσει κάποια έκταση.

Το πράγμα εδώ και χρόνια αφέθηκε έτσι, αφού η αξιοποίηση της έκτασης μεμονωμένα από κάποιον ή κάποιους ήταν και είναι αδύνατη.

Πριν 6-7 χρόνια και με πρωτοβουλία της τότε κοινοτικής αρχής κινήθηκε μια διαδικασία παραχώρησης της έκτασης από όσους ισχυρίζονται ότι έχουν κάποιο μερίδιο στο «Συχωρεμένο» στην κοινότητα για να τον αξιοποιήσει, αλλά και να κατοχυρώσει το χώρο στην κοινότητα Βρίσας. Η πρωτοβουλία αυτή δεν είχε συνέχεια και δεν έφερε κάποιο συγκεκριμένο αποτέλεσμα.

Νέα δεδομένα

Σήμερα όμως προέκυψαν καινούρια δεδομένα που προκάλεσαν αναστάτωση στους κατοίκους της Βρίσας και αφορμή για να ξανασχοληθούν με την υπόθεση «Συχωρεμένο». Ποια είναι αυτά τα δεδομένα;

Εμφανίστηκε ένας που ισχυρίζεται ότι κατέχει τίτλο στο «Συχωρεμένο» πριν δύο χρόνια και εκμεταλλεύμενος την αδιαφορία της σημερινής Κοινοντικής Αρχής, των κατοίκων της Βρίσας και άλλων ευδιαφερομένων φορέων προχώρησε στην όργωση μιας μεγαλύτερης έκτασης στην περιοχή.

Το ίδιο επανέλαβε και φέτος, οργώνοντας όμως έκταση πολύ μεγαλύτερη από την περσινή και σπέρνοντας σιτάρι.

Προχώρησε σε περίφραξη

Ο εν λόγω καταπατητής, για τέτοιο πρόκειται, όμως δεν σταμάτησε εκεί. Προχώρησε στη φύτευση εκατοντάδων δενδρυλλίων και στην περίφραξη με πασσάλους έκτασης περίπου 1.500 στρεμμάτων. Το γεγονός αυτό αποτελεί πρόκληση χωρίς προηγούμενο, που προκάλεσε την αγανάκτηση και την οργή των κατοίκων της Βρίσας που είναι αποφασισμένοι να αντιδράσουν δυναμικά για να μην προχωρήσει η καταπάτηση της τεράστιας αυτής έκτασης.

Χρέος της Πολιτείας

Η πολιτεία με τους αρμόδιους φορείς δεν έχει ιδέα για αυτή την καταπάτηση έκτασης που μπορεί να ανήκει και στο δημόσιο.

Το «Ε» επικοινώνησε με τον Νομάρχη κ. Φωτεινόπουλο ο οποίος δεν είχε ιδέα του ζητήματος και δεσμεύτηκε να ενημερωθεί για να δει τι θα κάνει.

Το ίδιο και η Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου.

Το ΕΜΠΡΟΣ θα παρακολουθήσει από κοντά την όλη υπόθεση γιατί αποτελεί σκάνδαλο πρώτου μεγέθους και θα επανέλθει.

Οι αρμόδιοι φορείς έχουν τώρα λόγο να επέμβουν για να σταματήσει η καταπάτηση. Η νέα κοινοντική αρχή να ξεκινήσει αγώνα διεκδίκησης της έκτασης που αν αξιοποιηθεί θα λύσει πολλά προβλήματα της Βρίσας.

Πληροφορίες που κυκλοφορούν στη Βρίσα σημειώνουν ότι πίσω από τον καταπατητή κρύβεται μεγάλη εταιρία που θέλει να πάρει το χώρο για τουριστική εκμετάλλευση.

Είναι κρίμα στο 1990 να μπορεί ένας καταπατητής να κάνει ότι θέλει και να μένει ατιμώρητος. Αυτά προς το παρόν.

«ΑΙΟΛΙΚΑ ΝΕΑ 20-12-90»

Καταπάτηση χωρίς όρια στη Βρίσα

-Αυτό που δεν έγινε πριν 10 χρόνια, γίνεται τώρα

Έκταση 500 στρεμμάτων στη Βρίσα περιέφραξε και καλλιέργησε ιδιώτης χωρίς να την ορίζει. Πρόκειται για μέρος του οροπεδίου «Συχωρεμένος» που και στο παρελθόν έγινε προσπάθεια να καταπατθεί αλλά η αντίδραση των κατοίκων της Βρίσας δεν το επέτρεψε. Το οροπέδιο «Συχωρεμένος», συνολικής έκτασης 1.600 στρ., διεκδικεί η κοινότητα Βρίσας μετά την καταστροφή από φωτιά του δάσους που υπήρχε εκεί. Η μικρή απόστασή του από τη θάλασσα (μόλις 200 μέτρα) το καθιστούν «πρόκληση» για κάθε «εραστή» της τουριστικής του αξίας.

Πριν 10 χρόνια - όπως μας είπε ο κ. Παν. Διαμαντής, Κοινοντικός Σύμβουλος και Πρόεδρος της Κοινότητας Βρίσας την περίοδο '82-'86 - μια ξένη πολυεθνική θέλησε να καταπατήσει το οροπέδιο. Ξεσηκώθηκε ο κόσμος και έγινε και ερώτηση στην Βουλή από το βουλευτή του ΚΚΕ Κώστα Βασσάλο. Μέσα στην εταιρεία ήταν και η γυναίκα του τότε Νομάρχη Κοκκινάκη. Η υπόθεση όμως σταμάτησε μετά τις αντιδράσεις. Τώρα ο κ. Κων/νος Τσαμουράς κάτοικος Βρίσας, ισχυριζόμενος ότι έχει διαθήκη απ' τη μητέρα του για 110 στρέμματα στο παραπάνω οροπέδιο, περιέφραξε 500 στρέμματα γης και τα καλλιέργησε.

Εγώ εξέτασα στο υποθηκοφυλάκειο και είδα ότι δεν υπάρχει τίτλος στο όνομά του κ. Τσαμουρά στην περιοχή.

Τις απόφεις των κ. κ. Τσαμουρά, Σιγιώρη, Βάσσου, δεν μπορέσαμε να τις έχουμε γιατί (όσο και αν δεν το πιστεύετε) τα τηλέφωνα της Βρίσας επί 2 μέρες δεν λειτουργούν.

ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΝΕΑ

Λεσβιακό επιχειρηματικό συμπόσιο

Πραγματοποιήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 1989 στο Μόλυβο το πρώτο επιχειρηματικό συμπόσιο του νησιού μας. Σκοπός του συμποσίου ήταν να γνωρίσουν οι ξένοι εισαγωγείς, την προσφερόμενη γκάμα προϊόντων του νομού Λέσβου, ενώ παράλληλα να ενημερωθούν οι επιχειρήσεις μας, σχετικά με τα νέα καταναλωτικά δεδομένα της Ευρώπης, και να προσαρμοστούν σ' αυτά προκειμένου να πετύχουν εξαγωγές των προϊόντων τους. Στο συμπόσιο που έλαβαν μέρος 16 Γερμανοί, 10 Αυστριακοί 5 Ελβετοί και αρκετοί Λέσβιοι επιχειρηματίες, καθώς επίσης και μαζικοί φορείς (συνεταιρισμοί-ενώσεις), έγιναν εισηγήσεις για το λάδι, το ούζο, το κρασί, τα μάρμαρα, την Ν.Ε.Λ. Η σχολή ξεναγών επίσης παρουσίασε ένα τουριστικό οδοιπορικό στη Λέσβου.

Σε γενικές γραμμές μπορούμε να πούμε ότι το συμπόσιο στεύθηκε από μεγάλη επιτυχία, αφού οι Ευρωπαίοι έμειναν ενθουσιασμένοι από την ποιότητα και αγνότητα των προϊόντων μας: χωρίς μάλιστα να παραλείψουν να κάνουν σημαντικές παργγελίες.

Για το λάδι που είναι και ο βασικός οικονομικός πόρος του νομού μας, οι ξένοι, και κυρίως οι Γερμανοί, το εκτιμούν και εκδήλωσαν ενδιαφέρον να το εισάγουν στις αγορές τους. Θα προτιμούσαν όμως να συσκευάζεται σε γυάλινη συσκευασία, γιατί αυτοί έχουν καταργήσει τις πλαστικές συσκευασίες, στις οποίες συσκευάζεται το δικό μας

λάδι. Σε ότι αφορά το ούζο το βρήκαν εξαιρετικής ποιότητος, με την μόνο διαφορά ότι είναι ακριβό σε σχέση με το ούζο της υπόλοιπης Ελλάδος. Όσο για τον τουρισμό, ήδη κλείστηκαν συμφωνίες, για 50 κρεβάτια στο Μόλυβο, όσο και 110 στην Ερεσσό για την περίοδο από 15/5 έως 15/10. Τέλος για τα Λεσβιακά τυριά, οι Ευρωπαίοι εισαγωγείς είπαν ότι είναι άριστα, όμως δεν ανταποκρίνονται στα ευρωπαϊκά δεδομένα, σε ότι αφορά την συσκευασία τους.

Μετά απ' όλα αυτά οι φορείς, αλλά και οι επιχειρήσεις, δεσμεύτηκαν να πραγματοποιήσουν τις απαραίτητες αλλαγές, προκειμένου τα προϊόντα τους να μπουν στην ευρωπαϊκή αγορά. Ήδη η Ένωση Αγροτικών Συνεταιρισμών Λέσβου (ΕΑΣΛ) έκανε το πρώτο βήμα προς αυτή την κατεύθυνση, με την αγορά μηχανήματος εμφιάλωσης λαδιού, τόσο σε πλαστικά όσο και σε γυάλινα μπουκάλια. Επίσης πάρθηκε απόφαση μετά από πρόταση του προέδρου του Επιμελητηρίου κ. Παυλακέλλη, για την έκδοση μιας μελέτης που θα παρουσιάζει τις επενδυτικές δυνατότητες της Λέσβου, και που θα τυπωθεί σε 4 γλώσσες προκειμένου να καταστεί πολύτιμο βοήθημα στο μέλλον, και σε ανάλογες περιπτώσεις.

Ευχή δική μας και όλων των Λεσβίων είναι, τα προϊόντα μας γρήγορα να κατακτήσουν στην ευρωπαϊκή αγορά τη θέση που τους αξίζει. Μια θέση που για να κατακτηθεί εκτός από ποιότητα του προϊόντος χρειάζεται σωστή τυποποίηση, σωστό έλεγχο, υπευθυνότητα και πάνω απ' όλα επιστημονικό Μάρκετιγκ.

Αν είναι δυνατόν

Η Αγορανομική Επιτροπή Μυτιλήνης, γνωμοδότησε υπέρ της αύξησης των αλεστικών της ελιάς από τους Συνεταιρισμούς κατά 20% περίπου σύμφωνα με πληροφορίες μας.

Η απόφαση αυτή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί από παράλογη έως εξωπραγματική αν αναλογιστούμε την δυσμενή οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκεται ο αγροτικός κόσμος του νησιού μας, λόγω της παρατεταμένης ανομβρίας.

Εδώ τείθεται θέμα αν θα λειτουργή-

σουν φέτος, και πόσα ελαιοτριβεία, και κάποιοι άλλοι μέσα από τα ζεστά γραφεία τους αποφασίζουν και προτείνουν αυξήσεις, μη αναλογιζόμενοι την ιδιαιτερότητα της περίπτωσης μας.

Δύσκολη χρονιά

Δραματική θα μπορούσε να χαρακτηριστεί η θέση όλου του αγροτικού κόσμου του νησιού μας λόγω της αφορίας της φετινής χρονιάς. Η ανομβρία που πλήγει το νησί αλλά και ολόκληρη τη χώρα, έγινε η αιτία η φετινή παραγωγή να είναι απελπιστικά χαμηλή. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό, με τις αυξήσεις στα λιπάσματα, και τις ζωοτροφές, συντέλεσαν και συντελούν, στο να χαρακτηριστεί η χρονιά αυτή η χειρότερη εδώ και πολλές δεκαετίες. Πολλά ελαιοτριβεία εφέτος δεν θα λειτουργήσουν καθόλου, ενώ έντονο πρόβλημα σε ότι αφορά την λειτουργία της αντιμετωπίζει και η ΕΑΣΛ. Ήδη έχει δημιουργηθεί θέμα με τις πληρωμές των υπαλλήλων της, ενώ έχει ζητήσει από την Αγροτική Τράπεζα να της καταβληθεί το ποσό του 1,5 δις προκειμένου να προχωρήσει στις αγορές λαδιού. Επίσης έχει προβεί στις απαραίτητες ενέργειες, προκειμένου να ρυθμιστούν τα χρέη των συνεταιρισμών, και να συνεχιστεί η επιδότηση στις ζωοτροφές, έτσι ώστε να ανασάνουν κάπως οι αγρότες, από το βάρος της δύσκολης οικονομικής θέσης, που τους κληροδότησε η ανομβρία.

Χωροταξικό

Πολύς λόγος γίνεται τελευταία για το Χωροταξικό σχέδιο του νησιού, μετά την Β' φάση της μελέτης, του οποίου

δόθηκε στην δημοσιότητα, και συζητήθηκε ευρύτατα από τους αρμόδιους φορείς.

Στην μελέτη περιλαμβάνονται περιοχές όπως της Πέτρας, του Μολύβου, των κόλπων Καλλονής και Γέρας, καθώς και η περιοχή της Μυτιλήνης. Απεναντίας περιοχές όπως το Πλωμάρι τα Βατερά, η Ερεσσός έχουν μείνει έξω με συνέπεια να εγκυμονεί ο κίνδυνος, για στρεβλή και άναρχη ανάπτυξη τους. Πρέπει δε να επισημανθεί το γεγονός, ότι τα συμφέρονται που εξαρτώνται, από τον χαρακτηρισμό των χρήσεων γης είναι μεγάλα, γεγονός που θα πρέπει να δραστηριοποιήσει τους τοπικούς μας φορείς - κοινότητα, συλλόγους, συνεταιρισμό, αναπτυξιακό σύνδεσμο - για την επίτευξη των καλύτερων δυνατών συνθηκών για την περιοχή μας.

Κλειστό Γυμναστήριο

Κλειστό Γυμναστήριο θα αποκτήσει σύντομα η Μυτιλήνη. Το Γυμναστήριο θα ανεγερθεί σε οικόπεδο του ΠΙΚΠΑ Μυτιλήνης στην Νεάπολη και ο Προϋπολογισμός του ανέρχεται στα 70.000.000 δρχ. Η χωρητικότητα του προβλέπεται να είναι 500 άτομα και θα χρηματοδοτηθεί εξ ολοκλήρου από τη Γ.Γ.Α.

Η κατασκευή του θα γίνει βάση σχεδίων της Γ.Γ.Α. και αναμένεται να λύσει σημαντικά προβλήματα, καθώς επίσης να συμβάλλει στο να γίνει ο Λεσβιακός αθλητισμός ευρύτερα γνωστός.

Καινούργιο πλοίο

Σην αγορά ενός καινούργιου πλοίου προχώρησε η Ν.Ε.Λ. Το πλοίο αγοράστηκε από την Ιαπωνία, είναι υψηλής

τεχνολογίας και θεωρήται ναυπηγικό επίτευγμα, ικανό να ανταποκριθεί στις σύγχρονες απαιτήσεις του επιβατικού κοινού.

Στο πλοίο θα δωθεί το όνομα «ΜΥΤΙΛΗΝΗ» η δε μετασκευή του θα γίνει στο Πέραμα, και θα διαρκέσει γύρω στους 10 μήνες. Η ταχύτητα που αναπτύσσει είναι 21 μίλια την ώρα, και η χωρητικότητα του σε επιβάτες είναι 1600-1700 άτομα.

Επίσης το πλοίο έχει την δυνατότητα για φόρτωση 80-100 φορτηγών και 60-70 αυτοκινήτων IX. Διαθέτει 600 κλίνες καθώς και θέσεις PULMAN SEAT. Η δρομολόγηση θα γίνει τον Αύγουστο του '91 στην γραμμή Μυτιλήνη-Χίος-Πειραιάς και αναμένεται να ανακουφίσει κατά πολύ, τον φόρτο των άλλων πλοίων, και να εξυπηρετήσει καλύτερα την αυξημένη κίνηση που παρουσιάζεται τους θερινούς μήνες.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΜΑΚΗΣ ΕΥΣΤΡ.ΚΑΤΣΙΓΙΝΗΣ

ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΒΡΙΣΑΓΩΤΙΚΟ

Στο χωριό μας ήταν ένα αντρόγυνο και εκτός από τα κτήματα με τις ελιές είχαν και μια μεγάλη αμύγδαλιά. Ερχόταν ο καιρός μάζευαν τ' αμύγδαλα τσακ τσακ λίγα λίγα τ' αμύγδαλα άλλα κρυφά άλλα φανερά σιγά σιγά τελειώνουν. Ερχόταν τα Χριστούγεννα, τ' Αϊ Βασιλιού' δεν είχαν να κάνουν σαμσάδες.

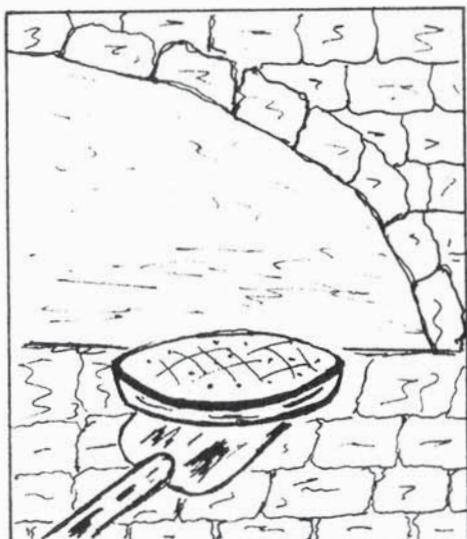
«Δεν είνι δλιες τούτις θα τα χώσου να τ' άχου στν' ώρα μ' σαν ινκουτσιαρά τσι γω» σκέφτηκε η γυναίκα. «Τώρα οτ' γίντσι τα λουγκνιάσαν τα ξυπατώσαν αμ τ' χρόν θα τα κανουνίσου γω τσι δε πα να τα γυρεύουν», Γύρισε ο χρόνος μαζέψαν ξανά τ' αμύγδαλα τους άφησε και φάγαν λίγα και τα άλλα τ' έβαλε σε μια μπούρδα και τα έριξε μέσα σ' ένα κιούπι ραϊσμένο που δεν βάζαν λάδι.

Γυρεύουν καμιά φορά αμύγδαλα «δεν έχ» έλεγε «τελειώσαν εφτα που ξέρατι έβαλα μυαλό πια δε θα με κάνιτι σεις σκατουνκουτσαρά». Ο άντρας της ένας γλιάρος έτρωγε το σπίτι δεν μπορούσε να τα βρει. Ήρθε ο χειμώνας έβρεε άρχισε η σπορά χρειάστηκε τα κουκιά ο άντρας της να σπείρει πήγε να τα πάρει που τα είχε δεμένα και φυλαγμένα μέσα στο ραϊσμένο κιούπι.

Η καλή του η μοίρα σκύβει να πάρει τα κουκιά και βρίσκει τ' αμύγδαλα πέταξε απ' τη χαρά του. Τώρα θα δεις τι έχει να γίνει σκέφτηκε. Κι' άρχισε να τα παίρνει μαζί του τα έχωνε μέσα στο σπόρο ούτε γάτα ούτε ζημιά.

Κοντεύουντα Χριστούγεννα άρχισε να ετοιμάζεται και κείνη αγόρασε κανέλα, μαστίχα χιώτικη δεν άφησε καμιά να μη ρωτήσει ποια έχει ματζουράνες, τον αθό να τη δώσουν να βάλει μες σαμσάδες λογάριαζε να ψιλοκοσκινήσει το αλεύρι και πήγε να πάρει τ' αμύγδαλα να ετοιμάζεται.

Ποια αμύγδαλα τα αμύγδαλα πήγαν εκεί που ήταν για να παν. Την ήρθε τα μπλάς φώναζε, τσίριζε, κανείς δεν ήξερε τίποτα μοναχά τους κάναν φτερά. Μέσα σ' όλα είχε και τη στενοχώρια τι θα πει, που το γέμισε τον κόσμο πιως θα κάνει σαμσάδες.

ΣΤΗΝ ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ ΤΡΙΑΝΤΑ

Όμορφες κοπέλες του τριάντα
 πρότυπα των πιο μικρών κοριτσιών
 στα λιοτόπια και στα καπνοχώραφα
 η νιότη σας πέρασε απλά τραγουδισμένη
 με δίστυχα μικρά μικρά τραγούδια.
 Δίπλα από τη θάλλασσα περάσατε
 δεν μείνατε κοντά της
 μα στα βουνά και στους κάμπους
 με όσπρες μαντήλες τον έρωτα τραγουδήσατε
 το χωρισμό, την αντάμωση,
 ντυμένες με ρούχα σκληρά σαν τη ζωή σας.
 Στο χαμηλό φως του γκαζιού
 με χρώματα κεντήσατε όνειρα σε πάντες
 την αγάπη αφουγκρασθήκατε
 σκίζοντας τη νύχτα η ματιά σας
 κι' αραβωνιάσματα στείλατε
 μ' ένα γαρύφαλο με κρασί κα ψωμί σταρένιο.
 Τώρα αναρωτιέμαι αν είσθε εσείς
 εκείνες οι κοπέλες του τριάντα
 που τον επιτάφιο στολίζατε με κοκορόβλους
 και το νερό ανασέρνατε από πηγάδια
 μα όταν χορεύατε στους μαχαλάδες με φεγγάρι
 τα παληκάρια παρακαλούσαν
 η νύχτα να μην τελειώσει κι' ο ήλιος να μη βγεί.

ΒΑΡΒΑΡΑ ΣΚΙΑ

ΒΡΙΣΑΓΩΤΙΚΑ ΣΥΝΩΝΥΜΑ

1. Καρουτσόδρουμους-Σιδηρόδρουμουσ'
2. Πιζούλα-Σετ'
3. Τσισβές-Μπρίτσ'
4. Ντουλάπ'-Αρμάρ'
5. Καθίτσ'-Ατζιό
6. Νταχραδέλ'-Μαναρέλ'
7. Σμαζεύου-Τμαρεύου
8. Καμπανούστρα-Γιαγκίν'
9. Μνουχίζου-Πατώ
10. Λιμνιά-Ιλμουνάρ'
11. Καρνόλακας-Σ' λουβιαρούδας του λαγκάδ'
12. «Μηχανή»-«Σιζιμίκι»

«ΕΚΚΛΗΣΗ-ΠΡΟΚΛΗΣΗ»

Αγαπητοί συγχωριανοί.

Πάνε ήδη 7 χρόνια από τότε που κυκλοφόρησαν τα πρώτα φύλλα με τίτλο «ΑΝΤΙΛΑΛΟΣ ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ», και είχαν την μορφή εφημερίδας, και συμπληρώνονται τα 5 χρόνια κυκλοφορίας του περιοδικού μας με τον ίδιο τίτλο.

Όλα αυτά τα χρόνια, πιστεύουμε ότι τόσο η εφημερίδα όσο και το περιοδικό ανταποκρίθηκε στους στόχους της εκδοτικής αυτής προσπάθειας, και κατάφερε να διεισδύσει στις καρδιές μας. Δεν ήταν τόσο η πλούσια ύλη του, ούτε το περισπούδαστο της έκδοσης τους, όσο η αμεσότητα και η συναισθηματική φόρτιση που κατάφερνε να προκαλεί με το περιεχόμενο του.

Τα χρόνια όμως παρνούν. Οι καιροί αλλάζουν, και οι απαιτήσεις γίνονται περισσότερες. Σ' αυτές είναι που θα πρέπει να προσαρμοστεί, και το μικρό αυτό έντυπο, για να εξακολουθήσει να προσφέρει όσα προσέφερε. Ανάγκη για προσαρμογή αλλά και υποχρέωση προς τον τόπο και τους συγχωριανούς μας.

Ξεκινάμε από το παρόν λοιπόν τεύχος αυτή την προσπάθεια αναβάθμισης, τόσο σε ότι αφορά την γενική εμφάνιση του περιοδικού, όσο κατο περιεχόμενο του κατα κύριο λόγο.

Δεν φτάνει όμως μόνο η προσπάθεια. Χρειαζόμαστε την συνεχή συμπαράσταση όλων. Χρειαζόμαστε την βοήθεια σας. Βοήθεια για να γίνει το περιοδικό αντάξιο των φιλόδοξων προσδοκιών μας.

Για να μην μείνει λοιπόν η προσπάθεια αυτή στην μέση. Για να πετύχουμε το σκοπό μας. Για να βοηθήσουμε τον τόπο μας αισιοδοξούμε και περιμένουμε την συνεργασία σας, με άρθρα, ανταποκρίσεις, σχόλια, κριτικές, επίκαιρα θέματα φωτογραφίες στην διεύθυνση.

ΝΙΚΕΛΛΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ
Στουρνάρα 39
Τ.Κ.106 82 ΑΘΗΝΑ

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- Η φωτογραφία του εξώφυλλου είναι του Στρατή Ποδηματή.
- Η γκραβούρα των σελίδων 3, 14 είναι του Γιάννη Εμμ. Καλατζή.
- Η φωτογραφίες των σελίδων 4, 5, 7, 8 είναι από το βιβλίο του Κώστα Αμπατζόγλου «ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΗ» ΕΞΑΝΤΑΣ 1988.

Αναδημοσίευση άρθρου του ΕΜΠΡΟΣ 17/1/91.

Ενέργειες τώρα, πριν είναι πολύ αργά!

Γράψαμε και σε προηγούμενο φύλλο του «Ε» για την υπόθεση της καταπάτησης της έκτασης στην περιοχή «Συγχωρεμένου» της Κοινότητας Βρίσας. Μια υπόθεση που «μυρίζει» εκατομμύρια και ποδύ έχει αναστατώσει ένα ολόκληρο χωριό αλλά και τους Βρισαγώτες της Αθήνας.

Το «Ε» επικοινώνησε και με το **Δασαρχείο** και με την **Κτηματική Υπηρεσία του δημοσίου**, για να ζητήσει την υπεύθυνη θέση των αρμόδιων υπηρεσιών του κράτους για την υπόθεση.

Ο Δασάρχης, σε επικοινωνία που είχαμε μαζί του, μας είπε ότι είναι παράνομη η καταπάτηση από τον **Κ. Τσαμουρά**, κάτοικο Βρίσας, της έκτασης στο «Συγχωρεμένο», διότι έχει χαρακτηριστεί κατά τεκμήριο δημόσια δασική έκταση. Και γι' αυτό το λόγο έχει γίνει πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής του καταπατητή και η υπόθεση έχει σταλεί στον Εισαγγελέα.

ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Ο Δασάρχης βεβαιώνει ότι δενέχει κανένα δικαίωμα ο κ. Τσαμουράς να περιφράζει την έκταση και να λειτουργεί σαν ιδιοκτήτης. Παρ' όλα αυτά όμως ο καταπατητής του «Συγχωρεμένου» λειτουργεί σαν να μη συμβαίνει τίποτα προκαλώντας, με τον τρόπο του βέβαια, την κοινή γνώμη της Βρίσας. Στο χωριό διάχυτες είναι οι φήμες ότι πίσω από τον Τσαμουρά κρύβονται μεγάλα συμφέροντα που θέλουν να εκμεταλλευτούν την έκταση

του «Συγχωρεμένου» και που βέβαια δεν έχουν κανένα πρόβλημα να την διεκδικήσουν και στα δικαστήρια, με «βιτρίνα» τον Κ. Τσαμουρά.

Η υπόθεση επειδή είναι πολύ σοβαρή, χρειάζεται άμεσα η Κοινότητα Βρίσας αλλά και οι άλλοι φορείς του χωριού, καθώς επίσης και ο Σύλλογος των Βρισαγώτων της Αθήνας, να πάρουν τις ανάλογες πρωτοβουλίες, έτσι ώστε ο καταπατητής, κατ' αρχήν, να πάρει... δρόμο από το «Συγχωρεμένο» μαζί με την περίφραξή του, και στη συνέχεια η έκταση να παραχωρηθεί στη Κοινότητα από το Δημόσιο, για αξιοποίηση.

ΤΕΡΑΣΤΙΕΣ ΕΥΘΥΝΕΣ

Στο σημείο αυτό θα θέλαμε να υπογραμμίσουμε τις τεράστιες ευθύνες της προηγούμενης κοινοτικής αρχής της Βρίσας, που έκανε τα... στραβά μάτια - αλήθεια με τι αντίτιμο - αφήνοντας τον καταπατητή να δρα ανενόχλητος!!!

Ο Νομάρχης κ. **Φωτεινόπουλος**, έχει χρέος, ως επικεφαλής της Πολιτείας στο νησί, να προστατεύσει την δημόσια περιουσία από τέτοιους αυθαίρετους «ιδιοκτήτες».

Αν ο κ. Τσαμουράς έχει να επιδείξει τίτλους ιδιοκτησίας της περιοχής δεν έχει παρά να το κάνει. Όπως επίσης και οι κάτοικοι της Βρίσας δεν πρέπει να επιτρέψουν να δημιουργηθούν τετελεσμένα πράγματα...

Ο νοών νοείτο!

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας προσκαλούμε στον ετήσιο αποκριάτικο ΧΟΡΟ ΜΑΣ που θα γίνει στο:

ΚΟΣΜΙΚΟ ΚΑΛΥΒΑ ΚΕΝΤΡΟ
ΚΑΥΤΑΤΖΟΓΛΟΥ - Δ. ΡΑΛΗ 25, ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ, ΤΗΛ.: 22.88.722 - 22.86.557

ΤΗΝ 17/2/91, ΗΜΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ & ΩΡΑ 8.30 μ.μ.

**ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΑΛΑΤΖΗΣ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΑΣ**
ΜΠΕΜΠΑ ΜΠΛΑΝΣ - ΑΝΝΙΤΑ ΒΕΝΑΡΔΟΥ
ΜΠΟΥΖΟΥΚΙ: ΣΤΕΛΙΟΣ ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

Η παρουσία όλων μας είναι απαραίτητη

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗΣ:
ΒΕΡΒΑΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: 36.18.129 - 36.44.284
ΝΙΚΕΛΗΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ: 36.02.182
ΚΑΝΕΛΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ: 32.25.181

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η ετήσια Γενική Συνέλευση του Συλλόγου μας, θα γίνει 10/3/91 και σε περίπτωση μη απαρτίας, θα γίνει την επόμενη Κυριακή 17/3/91. Επισημαίνουμε ότι είναι απαραίτητο να είμαστε όλοι παρόντες την 17/3/91 στην αίθουσα της ΠΑΓΚΡΗΤΕΙΟΥ ΕΝΩΣΕΩΣ, οδός Γεναδίου και Ζωοδόχου Πηγής.